

[Valdemar Thomsen.]

Frisch i hvert Fald synes at nærme sig disse Anskuelser.

Fra vor Side har vi givet Anvisning paa, hvordan man kan naa de opstillede Maal, men jeg har tilføjet, og jeg gør det igen ved denne Lejlighed, at for os er det ikke afgørende, om man benytter de Midler, vi anviser, og som der er Erfaring for fører til et gunstigt Resultat, nemlig Valuta, Rente og Skat. Det er jo ikke rigtigt, naar Statsministeren over for mig hævder, at ingen sagkyndig tør anbefale vore Forslag; jeg har tidligere henvist til Udtalelser af Verdens fineste Nationaløkonomer, og hvis Regeringen har Interesse for de Spørgsmaal, der her er Tale om, saa bed Mænd som Professor Jørgen Pedersen og Kontorchef Knud Korst om at fremkomme med Forslag. Det er ikke afgørende for os, hvilke Veje man gaar, det afgørende er, at man sætter ind med effektive Midler, og dér er det min Tro, at hvis der virkelig er Vilje, vil der ogsaa vise sig at være en Vej.

Hans Hansen (Rørby): I Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Westermann har stillet nogle Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister angaaende Isbrydertjenesten, vil jeg gerne henstille til den højtærede Handelsminister, at han kommer ind paa en Redegørelse af disse Forhold. Jeg har ogsaa faaet tilstillet en Fremstilling, som stort set falder sammen med det, som er fremført af det ærede Medlem Hr. Westermann, og jeg synes, det er i allerhøjeste Grad nødvendigt, at den højtærede Handelsminister udtaler sig om disse Forhold.

Til den højtærede Finansminister skal jeg kun sige, at jeg naturligvis anerkender, at den højtærede Finansminister indrømmede, at den Fremstilling, Ministeren havde givet af, at Retsforbundet i Almindelighed var imod højere Lønninger, ikke var rigtig; men indskrænkede sig til at fastslaa, at vi havde undladt at stemme ved disse Lejligheder. Jeg noterer med Tilfredshed, at Ministeren berigtigede den første Fremstilling, han gav af Retsforbundets Stilling.

Den højtærede Finansminister udtalte, at jeg havde søgt at mistænkeliggøre Kommunerne Administration og Økonomi, og føjede til, at det var ikke min Opfindelse, det var noget, jeg havde hørt af det ærede Medlem Hr. Krag. Hvad det ærede Medlem Hr. Krag har talt om, maa han selv svare paa, men naar jeg her har givet en Fremstilling af desværre faktiske Forhold i Kommunerne ude i Landet, er det ingenlunde for at mistænkeliggøre Kommunerne Ad-

ministration og Økonomi, tværtimod har jeg Gang paa Gang ved andre Lejligheder fremhævet, at Kommunerne Administration og Økonomi netop var god. Grunden til, at man var kommet i Vanskeligheder, var de Forhold, Kommunerne arbejdede under, og de var blevet dem paatvunget af Statsmagten, det var ikke Kommunerne Administration, som var Skyld i Vanskelighederne. Jeg nævnte, at Forholdene i Sønderjylland var saa umulige, at en Kommune havde faaet en Gæld paa 400 000 Kr., som ca. 300 Skatteydere hæftede for; det var paa Grund af Vejbygning, som Kommunen som saadan ikke var Herre over. Saa vidt jeg kender Forholdene, kan man ikke med Skygge af Ret fastslaa, at de kommunale Myndigheders Administration er Skyld i den daarlige Økonomi.

Jeg vil saa gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget. Det ærede Medlem omtalte Statshusmændenes daarlige Stilling og den Behandling, de faar fra Statens Side, og han udkastede den Tanke — ikke saa stærkt ved denne Lejlighed som ved tidligere Lejligheder —, at Staten skulde gaa ind i en Forhandling med de enkelte Husmænd og opnaa Enighed om, paa hvilket Grundlag de kunde betale. Hvis man gaar ind paa den Tankegang, at Debitorer i Almindelighed skal bestemme, hvor meget de kan betale, tror jeg for min Del, at vi løber Fare for, at Regningerne overhovedet ikke vil blive betalt. Hele den Betragtning duer ikke. Vi maa fastholde, at indgaaede Kontrakter skal holdes; hvordan Kreditorerne vil affinde sig, naar Debitorerne ikke opfylder deres Forpligtelser, er en Sag for sig. Man kan ikke med Rette sige, at Staten har behandlet Statshusmændene daarligt, jeg tror, den har taget alle de Hensyn til Forholdene i Øjeblikket, som det har været muligt at tage.

Saa vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Det ærede Medlem anerkendte — det var jeg glad for — min Logik og Idealisme, men sagde, at i min Argumentation var jeg uden Forbindelse med Virkeligheden. Det er let nok at udslynge saadanne Paastande i Almindelighed, det er noget, man har Brug for at sige om politiske Modstandere, men jeg vilde have sat Pris paa, om det ærede Medlem havde nævnt blot et eneste Eksempel paa, at jeg kom uden for Virkeligheden. Hvad var det i min Tale, der var uden Forbindelse med Virkeligheden? Der var et særligt Afsnit i min Tale, som jeg maaske maa tillade mig